

"Çünkü firâkın meydanı geniştir. Bekâyı isteyen bir kalbe, firak, çendan bir saniye de olsa, seneler kadar tahribat yapar. Çünkü hadsiz firakları ihtar eder." Bu cümleleri açıklar mısınız?

Bir fertte sabit olan, o ferdin türünde de sabit olur. Mesela, bir kedinin acıkması, bütün kedi türünün acıkan bir tür olduğuna işaret eder. Aynı şekilde bir fertte sabit olan fena ve ona bağlı olan ayrılık acısı, bütün fertlerde ve türlerde de sabit olur.

İnsan "**diğerkâm**" bir varlık olması hasebi ile her şeyin acısı ve ayrılığı insana da dokunuyor. Kendi nasıl fenaya mahkum ise, sevdiği şeyler de fenaya mahkumdur ve onların acısı da beline yükleniyor.

Özet olarak, bekayı aşk derecesinde isteyen insan için, bir şeydeki ayrılık acısı sayısız ayrılık acılarını akla getirip, insana azap kaynağı haline dönüşüyor. Yani burada insan sevdiği şeylerin azabını da üstüne alıyor. Azabı bir iken bin oluyor. İnsan nasıl sair mahlukatın saadeti ile saadetleniyor ise, aynı şekilde mahlukatın fena ve zevalinden gelen ayrılık acısından da azaplanıp hüzünleniyor demektir. Her mevcudun fenası ona bir tahribat oluyor.